

[Arbejds- og Socialministeren.]

og langvarige Forhandling, der har fundet Sted forud imellem Repræsentanter for Partiernes og Regeringen. Ligeledes hender jeg Opmærksomheden paa den Betænkning, som det andet høje Tings Udvalg vedrørende Lovforslaget har afgivet, og hvori der er præciseret forskellige Synspunkter, som tilsigter at bidrage til en Klaring og en bedre Forstaaelse af Lovforslagets Indhold. Jeg erkender, at efter den Behandling, Lovforslaget har faaet, kan det maaske forekomme noget uklart og indviklet, men efter min Opfattelse er det hele ikke saa indviklet, som det ser ud til.

Idet jeg, som sagt, gaar ud fra, at det høje Tings ærede Medlemmer er klar over Lovforslagets Indhold og Forudsætninger, tillader jeg mig at gentage min Anmodning om en hurtig og velvillig Behandling.

Josef Andersson: Det foreliggende Forslag til Lov om Arbejdsforhold, hvorefter der skal oprettes et Arbejds- og Forligsnævn til Afgørelse af Uoverensstemmelser mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde. Dette Forslags Vedtagelse vil betyde en væsentlig Ændring i den fremtidige Stilling baade for Arbejdsgivere og Arbejdere. Medens Parterne tidligere var frit stillede med Hensyn til Ordningen af Arbejdsforhold og paa de forskellige Arbejdspladser kunde iværksætte Arbejdskampe i Form af Strejke eller Lockout, hvis der ikke ad Forhandlingens Vej kunde opnaas Enighed om Vilkaarene, maa der ikke iværksættes Arbejdsstandsninger, saa længe Loven gælder, medmindre det drejer sig om de særlige Undtagelsestilfælde, der er omhandlet i § 5 i Norm for Regler for Behandling af faglig Strid. Hvis der altsaa fremtidig vedrørende Arbejdsforhold opstaaer Spørgsmaal, der ikke har kunnet ordnes ved Forhandling mellem Parterne ad sædvanlig overenskomstmaessig Vej, og som ikke i Henhold til Lov eller overenskomstmaessig Aftale ordnes paa anden Maade, bestemmes det i § 4 i dette Lovforslag, at saadanne Spørgsmaal skal forelægges et Fællesudvalg, sammensat af Repræsentanter for de 2 Hovedorganisationer, til Afgørelse. Skulde der i dette Udvalg ikke kunne opnaas Flertal for Spørgsmaalets Afgørelse, forelægges Sagen for det i Henhold til § 1 nedsatte Arbejds- og Forligsnævn til endelig Afgørelse.

Den Vej, der her betrædes til Ordning af Arbejdsforholdene, har der ikke tidligere været ret megen Stemning for at slaa ind

paa. Tanken om at forebygge Arbejdskonflikter ved en Forligs- og Voldgiftsrets Afgørelse under opstaaende Uoverensstemmelser mellem de to Parter paa Arbejdsmarkedet har ganske vist ofte været fremme til Drøftelse, men trods modstridende Interesser i øvrigt har Arbejdsgivere og Arbejdere altid haft et fælles Ønske om at afgøre Uoverensstemmelserne selv uden Indblanding fra anden Side, og i de fleste Tilfælde er da ogsaa Spørgsmaalene blevet afgjort paa fredelig Maade. Det har imidlertid ved enkelte Lejligheder i de senere Aar vist sig, at Statsmagten i Samfundets Interesse har været nødsaget til at gribe ind til Ordning af Arbejdsforholdene, for at omfattende Arbejdskampe kunde undgaas. Og i den alvorlige Situation, som vort Land for Tiden befinder sig i, hvor det fremfor alt gælder om at holde Produktionen i Gang i den Udstrækning, som det er muligt, og at bevare Ro og Orden og nationalt Sammenhold, vil enhver kunne forstaa, at Arbejdskampe og sociale Stridigheder i det hele taget meget let kan udvikle sig paa en for Land og Folk faretruende og skæbnesvanger Maade og derfor maa forebygges.

Af Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag fremgaar det, at Lovforslaget er udarbejdet paa Grundlag af en Aftale om disse Forhold mellem Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund. Den Forstaaelse af Tidens Alvor og Nødvendighedens Bud, som Arbejdere og Arbejdsgivere her har lagt for Dagen, er værd at paaskønne. Det betyder fra begge Sider Ofre og Resignation, ikke mindst fra Arbejdernes Side. Men vi har her som ved flere andre Lejligheder i den Trængselstid, vi gennemlever, indset, at den første Betingelse for, at vi kan komme frelst gennem Tidens Vanskeligheder, er, at alle er parate til at tage deres Part af Byrderne, og Arbejderne har her som ofte før vist et Samfundssind, der godt kan tjene til Eksempel i andre Samfundslag. Naar der i den senere Tid i Ly af de ekstraordinære Forhold, vi lever under, fra forskellig Side i Pressen har været rettet en Del Angreb paa Arbejderne og deres Organisationer, vil jeg derfor ikke undlade at bemærke, at ved en Smule Eftertanke maa enhver kunne se, at de faglige Organisationers Virksomhed har haft en mægtig Betydning for Højnelsen af Arbejdernes Kaar og dermed for hele vort Folks Fremgang baade i social, økonomisk og kulturel Henseende. Skulde denne Udvikling nu standses, hvad enkelte i deres Snæversyn nærer Ønske om, da vilde det